

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֵת מִלֵּאכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בּוֹאֲכֶם לְשִׁלּוֹם מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַכּוֹנִי לְשִׁלּוֹם מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִאתְכֶם לְשִׁלּוֹם מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

אַשֶׁת חֵיל מִי יִמְצֵא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְּרָה בָטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלַל לֹא יִחְסֹר גְּמֻלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ דְרִשָּׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים, וּתְעַשׂ בַּחֲפִץ פְּפִיָּה הַיְתֵה כְּאֵנִיּוֹת סוּחֵר, מִמְּרַחֵק תְּבִיא לְחֵמָה וְתִקֵּם בְּעוֹד לֵילָה, וְתַמּוֹן טָרַף לְבֵיתָה וְחַק לְנִעְרֻתֶיהָ וְזָמְמָה שָׂדֶה וּתְקַחֶנָּה, מִפְּרֵי כִפְיָה נִטְעָה כָּרִם חֲרָהּ בְּעוֹז מְתִנְיָה, וְתֵאמֶץ זְרֻעֶיהָ טְעָמָה כִּי טוֹב סוּחֵרָה, לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גְרָה יְדִיהָ שְׁלֵחָה בְּכִישׁוֹר, וְכִפְיָה תִמְכּוּ פֶלֶךְ כִּפְיָה פְּרִשָׁה לְעֵנִי, וְיִדְיָה שְׁלֵחָה לְאַבְיּוֹן לֹא תִירָא לְבֵיתָה מִשְׁלֵג, כִּי כֹל בֵּיתָה לְבֶשׂ שָׁנִים מְרַבִּידִים עֲשֶׂתָה לָהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתָּהּ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ סְדוּן עֲשֶׂתָה וְתִמְכֹּר, וְחִגּוֹר נִתְּנָה לְכַנְעֲנֵי עוֹ וְהָדָר לְבוּשָׁה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָהּ, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה צוֹפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָה, וְלָחֵם עֲצוּלוֹת לֹא תֵאכַל קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָה רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוֹ חֵיל, וְאֵת עֲלִית עַל בְּלִנְהָ שָׁקַר הַחַן וְהַקֵּל הִפִּי, אֲשֶׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יְדִיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים מַעֲשֵׂיהָ

קידוש ליל שבת

יוֹם הַשַּׁשִּׁי, וְיִכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וְיִכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֵּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּו שְׁבֵת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרִי מִרְנָן וּרְבִנָן וְרַבּוֹתֵי: **בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגָּפְזִין:**

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרִצָּה בְּנוֹ, וְשִׁבֵּת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן הַנְּחַלְנוּ, וְזָכְרוּ לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּתָהּ לְמַקְרָאֵי קִדְּשׁ זָכַר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם, כִּי בְנוּ בְחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשֵׁת מִכָּל הָעַמִּים וְשִׁבֵּת קִדְּשָׁנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מִקְדֵּשׁ הַשְּׁבֵת:

1. מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אור לַיהוּדִים

יוֹם שְׁבֵתוֹן יוֹם מְחַמְדִּים שׁוֹמְרֵי וְיוֹכְרֵי הַמָּה מְעִידִים כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים

שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיְמִים

כָּל צְבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרַמִּים תִּנּוּ וְאָדָם וְחַיֵּת רַאמִּים כִּי בְרִיָּה ה' צוֹר עוֹלָמִים

הוּא אֲשֶׁר דָּבַר לָעַם סְגָלוֹתוֹ שְׁמוֹר לְקִדְּשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ שְׁבֵת קִדְּשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ כִּי בּו שְׁבֵת אֵל מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ בְּמִצְוֹת שְׁבֵת אֵל יִחְלִיפֶךָ, קוֹם קְרֵא אֱלֹוֹי יְחִישׁ לְאַמְצֶךָ, נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נִעְרִיצֶךָ, אֲכוֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כִּכֹּר רִצָּךָ:

בְּמִשְׁנֵה לָחֵם וְקִדְּשׁ רַבָּהּ, בְּרֹב מְטַעְמִים וְרוּחַ נְדִיבָהּ, יִזְכוּ לְרַב טוֹב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַד'הָעוֹלָם הַבָּא

2. מַה יְדִידוֹת מְנוּחָתְךָ, אֵת שְׁבֵת הַמְּלָכָה.

בְּכֵן נִוְיָן לְקִרְאָתְךָ, בּוֹאֵי כֹלָה נְסוּכָה לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת, לְהַדְלִיק נֵר בְּכִרְכָּהּ, וְתִמְכַּל כָּל הָעֵבֻדוֹת, לֹא תַעֲשׂוּ מְלֹאכָה.

מְעַרְב מְזַמְנִים כָּל מִינֵי מְטַעְמִים, מִבְּעוֹד יוֹם מוֹכְנִים תְּרַנְּגוּלִים מְפֻטְמִים, וְלַעֲרוֹף כְּמַה מִינִים, שְׁתוֹת יֵינֹת מְבַשְׂמִים, וְתַפְנוּקֵי מַעֲדָנִים, בְּכָל שְׁלֵשׁ פְּעֻמִּים

נְחַלַת יַעֲקֹב יִירֶשׁ, בְּלֵי מִצְרַיִם נְחַלָּה, וַיְכַבְּדוּהוּ עֲשֵׂיר יִירֶשׁ, וְתוֹכּוּ לְגֵאֲלָהּ, יוֹם שְׁבֵת אִם תִּשְׁמְרוּ, וְהִיִּיתֶם לִי סְגָלָה, שְׁשֵׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ, וּבְשַׁבְעֵי נִגְיָלָה

חֲפִצֵּי אֲסוּרִים, וְגַם לְחֻשׁוֹב חֲשִׁבוֹנוֹת, הַרְהוּרִים מְתָרִים, וְלִשְׁדֵּךְ הַבְּנוֹת, וְתוֹנוֹק לְלִמְדוֹ סֵפֶר, לְמַצְנַח בְּנִיגוֹת, וְלִהְיוֹת בְּאִמְרֵי שְׁפָרִי, בְּכָל פְּנוֹת וּמַחְנוֹת

הַלִּיכֶךָ תְּהֵא בְּנַחַת, עוֹנֵג קְרָא לְשִׁבְתָּהּ, וְהַשְׁנֵה מִשְׁבַּחַת, כְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת, בְּכֵן נִפְשֵׁי לָךְ עֲרָגָה, וְלִנְחוּחַ בַּחֲבַת, כְּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה, בּוֹ יִנְחוּ בּוֹ וּבַת

מַעֲזֵן עוֹלָם הַבָּא, יוֹם שְׁבֵת מְנוּחָה, כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, יִזְכוּ לְרֹב שְׁמָחָה, מְחַבְּלֵי מְשִׁיחַ, צָלוּ לְרוּחָהּ, פְּדוּתֵינוּ מִצְמִיחָה, וְנָס יִגּוֹן וְאַנְחָה

3. צוֹר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ, בְּרַכּוֹ אַמּוֹנֵי

שְׁבַענָו וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבַר ה':

הֲזֵן אֶת עוֹלָמוֹ, רֹעֵנּוּ אֲבִינוּ, אֲכַלְנוּ אֶת לַחֲמוֹ, וַיִּנּוּ שְׁתִּינּוּ, עַל כֵּן נִגְדָה לְשִׁמוֹ, וַיְהַלְלוּ בְּפִינוּ, אַמְרָנוּ וְעִנְיָנוּ, אֵין קְדוֹשׁ כֵּה':

בְּשִׁיר יְקוֹל תּוֹדָה נִבְרַךְ לְאַלְלֵינוּ, עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה (טוֹבָה) שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ, מִזּוֹן יְצִדְהָ הַשְּׁבִיעִי לְנִפְשָׁנוּ.

חֲסִדוֹ גָבַר עָלֵינוּ, וְאַמַּת ה':

רַחֵם בְּחֻסְךָ, עַל עַמְךָ צוֹרְנוּ, עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, זְבוּל בֵּית תְּפָאֲרָתְנוּ, בּוֹ דָוִד עֲבַדְךָ יָבֵא וַיְגַאֲלֵנוּ, רוּחַ אֲפִינוּ, מְשִׁיחַ ה'

יְבַנֶּה הַמְּקֻדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא, וְשֵׁם נִשִּׁיר שִׁיר חֲדָשׁ, וּבְרַנְּנָה נַעֲלָה, הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ, יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה, עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא, כְּבִרְפַת ה' צוֹר מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ, בְּרַכּוֹ אַמּוֹנֵי שְׁבַענָו וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבַר ה'

4. יֵה רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמֵיֵא

אַנְתָּ הוּא מְלַכָּא מְלֶךְ מְלַכֵּיֵא עוֹבֵד גְּבוּרַתְךָ וְתַמְהֵיֵא שְׁפָר קְדָמְךָ לְהַחְוֵיֵא

שְׁבַחֲנוּ אֲסֹדֶר צְפָרָא וְרַמְשָׁא לָךְ אֲ-לֵהָא קְדִישָׁא דִּי בְרָא כָּל נִפְשָׁא עִירִין קְדִישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא חַיִּית בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא

בְּרַבְרִין עוֹבְדֵךָ וְתַקִּיפִין מְכִידֵי רַמְיָא וְזַקִּיפִין כְּפִיפִין לֹא יִחְיֵה גְבַר שְׁנִין אֲלִפִּין לֹא יַעוֹל גְּבוּרַתְךָ בְּחוּשְׁבְּנָיָא

אֲ-לֵהָא דִּי לִיָּה יָקַר וּרְבוּתָא פְּרוּק יַת עֲנָה מִפּוּם אִרְיוֹתָא וְאַפִּיק יַת עַמְךָ מִגּוֹ גְלוּתָא עַמְךָ דִּי בְּחֵרַתְךָ מִכָּל אֲמַיָּא

לְמַקְדָּשְׁךָ תּוֹב וְלִקְדָּשׁ קוֹדְשִׁין אֲתַר דִּי בֵיה יִחַדּוּן רוּחִין וְנִפְשִׁין וַיִּזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין בִּירוּשָׁלַם קְרַמָּא דְשׁוּפְרֵיֵא

5. יֵה אַכְסֹף נַעַם שְׁבֵת הַמִּתְאַחֲדָת וּמִתְאַחֲדָת

בְּסִגְלוֹתְךָ, מִשְׁדֵּ נַעַם יִרְאָתְךָ לָעַם מִבְּקָשֵׁי רִצּוֹנְךָ, קִדְּשֵׁם בְּקִדְּשַׁת הַשְּׁבֵת הַמִּתְאַחֲדָת בְּתוֹרַתְךָ, פִּתַח לָהֶם נַעַם וְרִצּוֹן לְפָתוּחַ שְׁעָרֵי רִצּוֹנְךָ:

הִיָּה הוּהוּ שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמִצְפִּים שְׁבֵת קִדְּשָׁךְ, כְּאֵיל תַּעֲרָג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נִפְשָׁם תַּעֲרָג לְקַבֵּל נַעַם שְׁבֵת הַמִּתְאַחֲדָת בְּשֵׁם קִדְּשָׁךְ, הַצַּל מֵאֲחֵרֵי לְפָרֶשׁ מִן הַשְּׁבֵת לְבִלְתִּי תִהְיֶה סִגּוּר מֵהֶם, שִׁשָּׁה יָמִים הַמְּקַבְּלִים קִדְּשָׁה מִשְׁבֵּת קִדְּשָׁךְ, וְשִׁתַּר לָבֶם בְּאַמַּת וּבְאַמּוֹנָה לְעַבְדְּךָ:

וַיְהִי רַחֲמֵיךָ מִתְגוֹלְלִים עַל עַם קִדְּשָׁךְ, לְהַשְׁקוֹת צְמָאֵי חֲסִדְךָ מִנְהַר יִצְיָא מַעְדָן, לְעַטֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרַת הַמִּפְאָרִים אוֹתְךָ עַל יְדֵי שְׁבֵת קִדְּשָׁךְ, כָּל שִׁשָּׁה יָמִים לְהַנְחִילֵם נְחַלַת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ:

הַשְּׁבֵת נַעַם הַנְּשִׁמּוֹת, וְהַשְּׁבִיעִי עֲנֵג הַרוּחוֹת, וְעַד הַנְּפִשׁוֹת, לְהַתְעַזֵּן בְּאַהֲבָתְךָ וַיִּרְאָתְךָ, שְׁבֵת קוֹדֶשׁ נִפְשֵׁי חוֹלַת אֲבֹתְךָ, שְׁבֵת קוֹדֶשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצַל כְּנַפְיֵד יַחְסִיוּ, יְרוּן מִדְּשׁוֹ בֵּיתְךָ:

שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים. שובה ה' את שביטנו כאפיקים בנגב. הורעים בדמעה ברנה יצארו. הלוח ילף ובכה נשא משוף הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי

רבותי, נברך

יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם.

ברשות כל מסובין כאן נברך שאכלנו משלו.

ברוך (אלקינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

הברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם הן את

העולם כלי בטובו בחרן ובחסד וברחמים,

הוא נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו

ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ולא יחסר

לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי

הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין

מזון לכל-בריותיו אשר ברא ברוך אתה ה'

הן את הכל.

נודה לך ה' אלקינו על שהנחלת לאבותינו

ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו

ה' אלקינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית

עבדים ועל בריחתך שחתמת בבשרנו ועל

תורתך שלמדנתנו ועל חקיך שהודעתנו ועל

חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון

שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום

ובכל עת ובכל שעה.

על הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל המשועות ועל

הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם

בזמן הזה.

לתנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה

מלכותו הן הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך

(נ"א: מתורתך) ולהעבירם מחסי רצונך ואתה, ברחמיך

הרבים, עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם דנת את

דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים

ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים

וידים ביד עוסקי תורתך ורך עשית שם גדול וקדוש

בעולמך ולעמך ישראל עשית משועה גדולה ופרקו כהיום

הזה. ואחר כן, באו בנך לדביר ביתך ופנו את היכלך

וטהרו את-מקדשך והדלימו גרות בתצרות קדשך וקבעו

שמונת ימי חנכה אלו והודות ולהלל לשמך הגדול.

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן

הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את-כל-היהודים

מנער ועד זקן וטף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש

שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו ואתה ברחמיך

הרבים הפרת את עצתו ורקלת את מחשבתו והשבות-לו

גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמם

נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה.

ועל הכל ה' אלקינו אנחנו מודים לך

ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי

תמיד לעולם ועד, ככתוב: ואכלת ושבעת,

וברכת את ה' אלקינו על הארץ הטובה

אשר נתן לך. ברוך אתה ה', על הארץ ועל

המזון.

רחם נא ה' אלקינו על ישראל עמך, ועל

ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל

מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול

והקדוש שנקרא שמך עליי. אלקינו, אבינו,

רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו והרוחנו,

והרוח לנו ה' אלקינו מהרה מפל צרותינו.

ונא אל תצרכנו ה' אלקינו, לא לידי מתנת

בשר ודם ולא לידי הלוואתם, כי אם לידיך

המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא

נבוש ולא נפלם לעולם ועד.

רצה והחליצנו ה' אלקינו במצותיך ובמצות יום השביעי

השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא

לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך

הניח לנו ה' אלקינו שלא תהא צרה ויגזו ואנחה ביום

מנוחתנו. והראנו ה' אלקינו בנחמת ציון עירך ובבנינו

ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל השועות ובעל

הנחמות.

אלקינו ואלקי אבותינו, עלה ונבא יגיע נראה ורצה

ישמע ישקד ויזכר ויזכרו ויפקדונו ויזכרו אבותינו, ויזכרו

משיח בן דוד עבדך ויזכרו ירושלים עיר קדשך ויזכרו

כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן לחסד

ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש החדש / חג המצות /

חג השבועות / הזכרון / חג הסוכות / השמיני חג העצרת

הזה. וזכרו ה' אלקינו בו לטובה, ופקדונו בו לברכה,

והושיענו בו לחיים; ובדבר שיועה ורחמים חסן וחננו,

ורחם עלינו והושיענו, כי אלהי עינינו, כי אל-מלך חנון

ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.

ברוך אתה ה', בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה ה' אלקינו, מלך העולם, האל

אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גאלנו,

יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה

ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבכל

יום ויום הוא היטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב

לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו

לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה

והצלחה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה

ונכללה ורחמים וחסים ושלום, וכל טוב

ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן

הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד

ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי.

עולמים הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן הוא ישבור עלנו מעל צוארנו,

והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא

ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל

שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא

זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות

ישועות ונחמות. הרחמן הוא יברך את (אבי

מורי) בעל הבית הזה, ואת (אמי מורתי)

בעלת הבית הזה. אותם ואת ביתם ואת

זרעם ואת כל אשר להם, אותנו ואת כל

אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם

יצחק ויעקב בכל מפל כל - כן יברך אותנו

פלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר: אמן.

במרום למדו עליהם ועלינו זכות שתהא

למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת ה';

וצדקה מאלקי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב

בעיני אלקים ואדם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שפלו וימנוחה לחיי

העולמים.

בראש חודש: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה

לטובה ולברכה.

בראש השנה: הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת

לטובה ולברכה.

בסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את ספת דוד הנופלת.

הרחמן הוא יברך את מדינת ישראל,

ראשית צמיחת גאלתנו.

הרחמן הוא יברך את חילי צבא ההגנה

לישראל העומדים על משמר ארצנו.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי

העולם הבא. מגדיל (ביום שמתפללים בו מוסף

ובמלווה מלכה: מגדול) ישועות מלכו, ועשה

חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם. עשה

שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל

כל ישראל. ונאמר: "אמן".

יראו את ה' קדשיו, כי אין מחסור ליראיו.

כפירים רשו ורעבו, ודרשי ה' לא יחסרו

כל טוב. הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו.

פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. ברוך

הגבר אשר יכטח בה', והיה ה' מבטחו.

נער הייתי גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב

וורעו מבקש לחם. ה' עז לעמו יתן, ה'

יברך את עמו בשלום.

קידוש ליום שבת

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:

זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ועבדתך ובהמתך וגרף אשר בשעריך כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי: על פן ברוך ה' את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרגן:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

1. יום זה מכבד מפל ימים.

כי בו שבת צור עולמים:

ששת ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לאלהיך.

שבת לא תעשה בו מלאכה. כי כל עשה ששת ימים:

ראשון הוא למקראי קודש. יום שבתון יום שבת קודש. על פן כל איש ביינו יקדש. על שתי לחם יבצעו תמימים

אכול משמנים שתה ממתקים. כי אל יתן לכל בו דבקים.

בגד ללבוש לחם חקים.

בשר ודגים וכל מטעמים

לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת. וברכת את ה' אלהיך אשר אהבת.

כי ברכך מפל העמים

השמים מספרים כבודו.

וגם הארץ מלאה חסדו.

ראו כי כל אלה עשתה ידו.

כי הוא הצור פעלו תמים

2. יום שבתון אין לשכח.

זכרו כריח הניחוח

יונה מצאה בו מנוח

ושם ינוחו יגיעי כח

יונה מצאה בו מנוח

ושם ינוחו יגיעי כח

היום נכבד לבני אמונים זהירים לשמרו אבות ובנים חקוק בשני לחות אבנים מרב אונים ואמיץ כח

יונה מצאה בו מנוח

ושם ינוחו יגיעי כח

ובאו כלם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד ופתחו וענו ה' אחד ברוך הנותן ליצר כח

יונה מצאה בו מנוח

ושם ינוחו יגיעי כח

דבר בקדשו בהר המר יום השביעי זכור ושמור וכל פקודיו יחד לגמר חזק מתנים ואמץ כח

יונה מצאה בו מנוח

ושם ינוחו יגיעי כח

העם אשר נע וכצאן תעה יזכר לפקדו ברית ושבועה לבל יעבר בו מקרה רעה. כאשר נשבע על מי נח

יונה מצאה בו מנוח

ושם ינוחו יגיעי כח

3. דרור יקרא לבן עם בת.

וינצרכם כמו בבת.

נעים שמכם ולא יושבת

שבו ונוחו ביום שבת.

דרוש נוי ואולמי

ואות ישע עשה עמי

נטע שורק בתוך פרמי

שעה שועת בני עמי.

דרוך פורה בתוך בצרה.

וגם בכל אשר גברה

נתוץ צרי באף ועברה.

שמע קולי ביום אקרא.

אלהים תן במדבר הר הדס שטה ברוש תדהר ולמזהיר ולנוהר. שלומים תן כמי נהר.

הדוך קמי אל קנא כמוג לכב ובמגינה ונרחיב פה ונמלאנה לשוננו לה רנה.

דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך נצור מצות קדושיך שמור שבת קדושיך

4. ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה.

מנוחה.

לנפשנו פדיום משאת ואנחה.

והוא ידרוש לציון עיר הנדחה.

עד אנה תוגיון נפש נאנחה:

רוכב בערבות מלך עולמים.

את עמו לשבות און בנעימים.

במאכלי ערבות במיני מטעמים.

במלבושי כבוד זבח משפחה:

ואשרי כל חוכה לתשלומי כפל.

מאת כל סוכה שוכן בערפל.

נחלה לו יזכה בהר ובשפל.

נחלה ומנוחה פשמש לו זרחה:

כל שומר שבת פדת מחללו.

הן הכשר חבת קדש גורלו.

ואם יצא חובת היום אשרי לו.

אל אל אדון מחוללו.

מנחה היא שלוחה:

חמדת הימים. קראו אלי צור.

ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור.

כתר הלומים. על ראשם יצור.

צור העולמים רוחו בם נחה:

זכור את יום השבת לקדשו

קרנו כי גבהה נזר על ראשו.

על פן יתן האדם לנפשו

עונג וגם שמחה בהם למשחה:

קודש היא לכם שבת המלכה.

אל תוף במיכם להניח ברכה.

בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה.

בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה:

22. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם

23. ואני בה' אצפה, ואחילה לאלוקי

ישעני: ישמעני, אלוקי. אל-תשמחי אויבתי לי, כי נפלתי קמתי: כי-אשב בחושך, ה' אור לי

24. והאר עינינו פתורתך. ונדבק לבנו

במצותיך. ויחד לבנו לאהבה וליראה את שםך. ולא נבוש לעולם ועד

25. והביאותים אל הר קדשי ושמתים

בבית תפלתי עולתיים וזבתיים לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

26. והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד

בלבד עמד עלינו לכולתינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

27. וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים

ונבונים. אוהבי ה' יראי אלוקים אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים. ומאירים את העולם בתורה ומעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא

28. ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון

בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד עבדיך מהרה לתוכה תכין

29. ומחה ה' דמעה מעל כל פנים, וחרפת עמו

יסיר מעל כל הארץ ואמר ביום ההוא הנה אלוקינו זה. זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו עושה שלום במרומיו היא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן

30. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

31. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד

32. לשנה הבאה בירושלים הבנויה

33. חמול על מעשיך, ותשמח במעשיך,

ויאמרו לך חוסיך, בצדקתך עמוסיך, תקדש אדון על כל מעשיך. כי מקדשיך בקדשיתך קדשתך. נאה לקדוש פאר מקדושים

34. טוב להדות לה', ולזמר לשםך עליון.

להגיד בבקר חסדך, ונאמנתך בלילות

35. ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיתן

בליבך אהבתו ויראתו ותהיה יראת השם על פניך כל ימי חיך וייתן לך בנים ובנות צדיקים וצדיקות עוסקים בתורה ובמצוות

36. לב טהור, ברא לי אלוהים ורוח נכון,

חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קודשך, אל תיקח ממני.

תדבק לשוני לחכי אם לא אצרכי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתך

9. אָנָּה בָּלַח גְּדֵלְת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קָבַל רִנַּת עַמְּךָ, שֶׁגָּבְנו טְהָרְנוּ נוֹרָא.

10. אָנָּה ה', כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ אֲנִי-עַבְדְּךָ, בֶּן-.

אֲמַתְךָ; פִּתַּחְתָּ, לְמוֹסְרִי.

11. אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבֵית

הַמְּשִׁיחַ. וְאִף עַל פִּי שִׂיתְמַהֲמָה, עִם כָּל זֶה אַחֲכָה לֹו בְּכָל יוֹם שִׁיבּוּא

12. אֲנֵיִם זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרָג כִּי אֵלֶיךָ

נִפְשִׁי תַעֲרָג עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְחִידוֹת

13. אֶשָּׂא עֵינַי, אֶל-הַהָרִים מֵאֵין, יְבֵא עֲזָרִי.

עֲזָרִי, מֵעַם ה' עֲשֵׂה, שְׁמִיִּם נֶאֱרָץ. הִנֵּה לֹא יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

14. בּוֹאֵי בְשִׁלּוֹם עֲטַרְת בַּעֲלָה גַם בְּשִׁמְחָה

וּבְצַהֲלָה, תוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגּוּלָה, בּוֹאֵי כֹלָה, בּוֹאֵי כֹלָה. לִכֹּה דוֹדֵי לְקִרְאָת כֹּלָה פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

5. בַּלְבָּבִי מִשְׁכֵּן אֲבִנָה לְהַדָּר כְּבוֹדוֹ, וּבְמִשְׁכֵּן

מִזְבַּח אֲשֵׁים לְקִרְנֵי הוֹדוֹ, וְלִנְר תְּמִיד אֲקַח לִי אֶת אֵשׁ הָעֵקֶידָה, וְלִקְרַבֵּן אֲקָרִיב לֹו אֶת נִפְשִׁי, אֶת נִפְשִׁי הַיְחִידָה.

16. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּה', וְהִיָּה ה'

מִבְּטַחוֹ

17. בְּשֵׁם ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, מִיְמֵינוּ מִיְקָאֵל,

וּמִשְׁמֵאֵלֵי גְבֻרָאֵל, וּמִלְפָּנֵי אֲוִרָאֵל, וּמֵאֲחֹרֵי רְפָאֵל, וְעַל רֵאשִׁי שְׁכִינַת אֵל-

18. בשעה שמלך המשיח בא, עומד

על גג בית המקדש והוא משמיע לישראל ואומר להם: ענוים, הגיע זמן גאולתכם. ואם אין אתם מאמינים, ראו באורי שזורח

19. גם כי-אלך בגיא צלמוות, לא אירא

רע-- כי-אתה עימדי

20. אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה

ובשביה, העומדים בין בים ובין בִּיבְשָׁה, הַמְּקוֹם יָרַחַם עֲלֵיהֶם, וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרִוְחָה, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, וּמִשְׁעַבְדוֹ לְגֵאֲלָה, הַשְׁתַּא מִבְּעֵלָא וּבְזִמְן קָרִיב

21. ריבונו של עולם אני מבקש ממך בכל

ליבי ובזה התפילה שתנחה אותי בדרך ישרה ותודיעני אורח התורה שתדריכני באמתך וזכה לי ולבני ביתי לעבוד אותך באהבה ויראה אני מבקש ממך

1. מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר, בנאות

דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו. גם כי אלך בגיא צלמוות. לא אירא רע כי אתה עמדי. שבטך ומשענתך המה ינחמוני. תערוך לפני שולחן נגד צוררי. דשנת בשמן ראשי כוסי רוייה. אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי. ושבתי בבית ה' לאורך ימים.

2. ידיד נפש אב הרחמן משוך עבדך אל

רצונך ירוץ עבדך כמו איל. ישתחוה מול הדרך כי יערב לו ידידותך מגופת צוף וכל טעם.

הזור נאה זיו העולם נפשי חולת אהבתך אנה אל

נא, רפא נא לה. בהראות לה נועם זיווך אז תתחזק ותתרפא והיתה לך שפחת עולם.

ותיק יהמו נא רחמיך וחסו נא על בן אוהבך כי זה

כמה נכסוף נכסף לראות בתפארת עווןך אנה אלי מחמד ליבי וחוושה נא ואל תתעלם

הגלה נא ופרוס חביב עלי את סוכת שלומך תאיר

ארץ מכבודך נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא מועד. וחנני כימי עולם.

3. אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר

נברא לעת נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו נקרא.

ואחרי ככלות הכל לבדו ימלוך נורא והוא היה,

והוא הווה והוא יהיה בתפארה.

והוא אחד ואין שני להמשילו להחבירה. בלי

ראשית בלי תכלית, ולו העוז והמשרה.

והוא א-לי וחי גואלי וצור חבלי בעת צרה. והוא

נסי ומנוסי מנת כוסי ביום אקרא.

בְּיָדוֹ אֶפְקֵד רוּחִי בְּעַת אִישׁוֹן וְאֶעֱרָה. וְעַם רוּחִי

גִּוְהִי ה' לִי וְלֹא אֶירָא.

4. אחילה לקל-אחלה פניו אשאלה ממנו

מענה לשון. אשר בקהל עם אשר עזו אביעה רננות בעד מפעליו. לאדם מערכי לב ומה מענה לשון. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. יהי לרצון אמרי פי ויהגיון לפני לְפִי לְפִי ה' צוֹרִי וְגוֹאֲלִי

5. ה' ימלוך לעולם ועד. ונאמר: והיה ה' למלך

על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד

6. המלאך הגאל אתי מקל-רע, יברך את-

הנערים, ויקרא בהם שְׁמִי, וְשֵׁם אֲבֹתַי אֲבָרְכֵם וְיִצְחָק, וְיִדְגוּ לְרֵב בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ.

7. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך

אשירה לה' כי גמל עלי

8. אם אשכחך ירושלים, תשפח ימיני.

37. יעלה יבוא ויגיע. ויראה וירצה וישמע. ויפקד ויזכר וזכרונו ופקדונו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל. לפניהם לפליטה לטובה.

38. כאיל תערוג על אפיקי מים, כן נפשי תערוג אליך אלוקים. צמאה נפשי לאלוקים, לא-ל חי. מתי אבוא ואראה פני אלוקים.

39. כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך, אתננה ולזרעך עד עולם. לך אתן את הארץ הזאת וברך כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה.

40. כל העולם כלו גשר צר מאד והעיקר לא לפחד כלל.

41. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלוקינו אבקשה טוב.

42. למענך אלוקינו עשה ולא לנו, ראה עמידתנו כדלים וריקים. הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך.

43. מהרה ה' אלוקינו עוד ישמע בהרי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשתה נגינתם.

44. משה אמת ותורתו אמת.

45. נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.

46. נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישים אותו בשמי מרום ימלוך ה' לעולם אלוקיך ציון לדר ודר, הללויה ואתה קדיש יושב תהילות ישראל קל נא.

47. עבדו את ה' בשמחה באו לפני ברננה.

48. עוד יבוא שלום עלינו ועל כולם. סאלם, עלינו ועל כל העולם.

49. עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.

50. פיה פתחה בחכמה, ותורת חסד על לשונה. צופנה הליכות ביה, ולחם עצלות לא תאכל. כמו בניה ויאשרוה, בעלה ויהללה. רבות בנות עשו חיל, ואת עליית על כלנה.

51. אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן שמע ה' וחנוני ה' הנה עזר לי.

52. קטנתי מפל הקסדים, ומפל האמת, אשר עשיתי, את-עבדך: כי במקלי, עברתי את-הירדן הנה, ועתה הייתי, לשני מחנות. הצילני נא.

53. רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום. עצת ה' לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר.

54. רחמנא דעני לעני ענינא. רחמנא דעני לתבירי ליבא ענינא.

55. שמע ה' קולי אקרא וחנני וענני. לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש. אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך. עזרתי היית אל תטשיני, ואל תעזבני אלוקי ישעי.

56. שמע קולינו ה' אלוקינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפילתנו.

57. תורת ה' תמימה משיבת נפש עדות ה' נאמנה מקפמת פתי.

58. תפילה לעני כי יעטף, ולפני ה' ישפך שיחו, ה' שמעה תפילתי, ושועתי אליך תבוא, אל תסתר פניך ממני, ביום צר לי.

59. אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה, בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה ומאפלה לאורה ומשיעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן ואמרו אמן!

60. אלפיים שנה אני נודד. מחפש את הארץ אותה אני אוהב. כל יום מחדש הלב נשבר. כל יום מחדש אולי מחר מתי הגאולה? אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, בארץ ישראל של אהבה. בכל יום שגיע הנה הנה זה בא. אהבת ישראל בנשמה. כל בוקר ציון אליך אני מתפלל. לא ינום לא ישן שומר ישראל. כל יום מחדש אני אוהב, כל יום מחדש עם כל הלב, שלום על ישראל.

61. הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם.

62. הנה קל ישועתי, אבטח ולא אפחד, כי עזי וזימרת קה ה', ויהי לי לישועה. ושאתם מים בששון ממעיני הישועה. לה' הישועה, על עמך ברכתך סלה.

63. חזק קריתי, א-ל אלקים עליון, והשב את נותי, בשמחה ובהגיון, ישוררו שם רנני, לוי וכהני, ואז תתענג על ד', שבת היום לד', ה' אלהי ישראל תשועת עולמים.

64. הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך.

65. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.

66. קול ברמה נשמע, רחל מבכה על בניה.

67. יבנה המקדש עיר ציון תמלא. ושם נשיר שיר חדש וברננה נעלה.

68. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרים והשב ישראל לנגינתם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בנה ביתך כבתחלה והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרים והשב ישראל לנגינתם.

69. אלקי נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפתתה בי ואתה משמרה בקרבי מודה אני לפניך ד' אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות.

70. כל מקדש שביעי כראוי לו כל שומר שבת פדת מחללו שפרו הרבה מאד על פי פעלו איש על מחנהו ואיש על דגלו.

אוהבי ה' המכפים בבנין אריאל ביום השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל גם שאו ידכם קודש ואמרו לאל ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל.

דורשי ה' זרע אברהם אוהבו המאחרים לצאת מן השבת וממקרים לבא ושמחים לשמרו ולערב ערובו זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו.

זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה חרותה ליום השביעי ככלה בין רעותיה משפחה טהורים ירשוה ויקדשוה במאמר כל אשר עשה ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה.

יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו כל זרע יעקב יכבדוהו כדבר המלך ודתו לנוח בו ולשמחו בתענוג אכול ושתו כל עדת ישראל יעשו אותו.

משך חסדך לידעיה אל קנא ונוקם נוטרי ליום השביעי זכור ושמור להקם שמכם בבנין שלם באור פניו תבהיקם ירון מדשו ביתך ונחל עדניו תשמם.

עזור לשוכתיים בשביעי בקריש ובקציר עולמים פוסעים בו פסיעה קטנה, סועדים בו לברך שלש פעמים צדקתם תצהיר כאור שבעת הים ה' אלהי ישראל אהבת תמים ה' אלהי ישראל תשועת עולמים.

71. Deaf Man in the Shteeble

Just a deaf man in the shteeble,
And to everyone's surprise.
He comes to shul each Shabbos,
And he prays with tear-filled eyes.
His son he is the Chazan,
Though his voice he's never heard.
But he sits there,
Enjoying every word.
He watches every motion,
Every gesture that he makes.
And he stays till the very end,
How ever long it takes.
And when the davening is over,
He's the first to reach his son.
And the deaf man in the shteeble says,
"Well done".
Now it's right before Yom Kippor,
And in the shteeble there is fear.
They want to start Kol Nidre,
But the Chazan's still not there.
Oh, the shul was filled with people,
As the night begins to fall.
But the deaf man's chair stands empty,
By the wall.
And suddenly the Chazan,
He comes rushing through the door.
He's wearing his white Chazan's hat,
He's never worn before.
He pauses for a moment,
At his father's empty chair.
And quietly,
He wipes away a tear.
And he runs up to the bima,
For there's no time left to wait.
And half the shul can hear the rabbi ask,
"How come so late?"
"Oh, just getting ready for Yom Kippor",
Is all he'd say.
But now,
I'm going up to pray.
And he takes his place around it,
By the holy torah ring.
And in a voice so beautiful,
He begins to sing.
Oh, every heart was broken,
Oh, and every soul turned bright.
From his Kol Nidre,

That Yom Kippor night.
And when he finished davening,
The rabbi asked to tell.
What was it he was thinking of,
That made him sing so well.
"Well you knew my dad was deaf", he
said,
"Last night he pasted away.
It's the first time that my father's,
Heard me pray".
And he takes his place around it,
By the holy torah ring.
And in a voice so beautiful,
He begins to sing.
Oh, every heart was broken,
Oh, and every soul turned bright.
From his Kol Nidre,
That Yom Kippor night.
Oh, every heart was broken,
Oh, and every soul turned bright.
From his Kol Nidre,
That Yom Kippor night

72. Minyan Man, Shlock Rock

I stepped off the bus in Mobil, Alabama
The sun was slowly setting on the ba-a-ay
It was six o'clock on a summer friday
afternoon
Shabbos was an hour away
I walked around the town wondering what
to do
Cause shabbos is no time to be feeling blue
And then I saw a man who looked the
same way too
I was quite relieved to find a fellow jew
I asked the man I saw how many Jews in
this town
He said to me there used to be a minyan
around
But one of us passed away and we've been
feeling down
Yet now it seems as though another jew
has been found
Oh wont you stay with us for shabbos
Minyan Man
We walked down Winston Avenue a block
then two more
And went into a shop that read closed on

the door
There was a minyan at the back of a hard-
ware store
Nine men waiting for one more
We ushered in the shabbos with a beautiful
song
The chazzan had a voice that was clear and
strong
We sang out as one all shabbos long
Then maariv came again, I had to be mov-
ing on
I asked the man I saw how many Jews in
this town
He said to me there used to be a minyan
around
But one of us passed away and we've been
feeling down
Yet now it seems as though another jew
has been found
Oh wont you stay with us for shabbos
Minyan Man
Now that was twenty years agobut the
vision is clear
And I think about it now and then cause
the place is still dear
And when I make this trip through Mobil
once every year
I remember the men who prayed here
Now the minyan is gone
A few died, some moved on
But the back of the store still remembers
the song
The nine men who waited till one came
along
How shabbos was carried on a song
I asked the man I saw how many Jews in
this town
He said to me there used to be a minyan
around
But one of us passed away and we've been
feeling down
Yet now it seems as though another jew
has been found
Oh wont you stay with us for shabbos
Minyan Man

שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים. שוכה ה' את שביתנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. הלוח ילך וככה נשא משה הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי

רבותי, נברך

יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם.

ברשות כל מסובין כאן נברך שאכלנו משלו.

ברוך (אלקינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

הברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם הן את העולם פלו בטובו בחן בחסד וברחמים, הוא נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-ברייתיו אשר ברא ברוך אתה ה' הן את הכל.

נודה לך ה' אלקינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו ה' אלקינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל ברייתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו ועל חקוק שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שהוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו פשעמדה מלכות זון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך (נ"א: מתורגם) ולהעבירם מחיי רצונך ואתה, ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם: רבמת את ריבם דמת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר פנ, באו בניך לדביר ביתך ופנו את היקלך וטהרו את-מקדשך והדליקו נרות בתצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה פשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד זמן טו ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבחת-לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה.

ועל הכל ה' אלקינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, כפתיבו: ואכלת ושבעת, וברכת את ה' אלקינו על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה ה', על הארץ ועל המזון.

רחם נא ה' אלקינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלקינו, אבינו, רענו, זוינו, פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו ה' אלקינו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו ה' אלקינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נפלם לעולם ועד.

רצה והחליצנו ה' אלקינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו ה' אלקינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו ה' אלקינו בנחמת ציון עירך ובכנינו ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל השועות ובעל הנחמות.

אלקינו ואלקי אבותינו, יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע ויפקד ויזכר ויזכרו ויפקדונו ויזכרו אבותינו, ויזכרו משיח בן דוד עבדך ויזכרו ירושלים עיר קדשך ויזכרו כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן וחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש החדש / חג המצות / חג השבועות / הזכרון / חג הספות / השמיני חג העצרת הזה. וזכרנו ה' אלקינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים; וכדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך ענינו, כי אל-מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ה', בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה ה' אלקינו, מלך העולם, האל אבינו, מלכנו, אדינו, בוראנו, גאלנו, יצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבכל יום ויום הוא היטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה; וכלכלה ורחמים וחסים ושלום, וכל טוב ומפל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי.

עולמים הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד. הרחמן הוא ישבור עלנו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בפית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות. הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה, ואת (אמי מורתי) בעלת הבית הזה. אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם, אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל - כן יברך אותנו פלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר: אמן.

במרום למדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת ה', וצדקה מאלקי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

בראש חודש: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה.

בראש השנה: הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה.

בסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. מגדיל (ביום שמתפללים בו מוסף ובמלווה מלכה: מגדול) ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמר: "אמן" ו

יראו את ה' קדשיו, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו, ודרשי ה' לא יחסרו כל טוב. הודו לה' כי טוב, פי לעולם חסדו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו. נער הייתי גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. ה' עז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום.